

ПЪЛНОТО СЛУЖЕНИЕ НА ХРИСТОС В ТРИ ЕТАПА

Девето съобщение

Пълното служение на Христос в три етапа

Пасажи от Писанията: Йн. 1:14; 1 Кор. 15:45б; Откр. 1:4; 3:1; 4:5; 5:6; 2:4-5; 19:7-9; 21:2; 22:17а

I. Уникалното служение на Божията новозаветна икономика (1 Тим. 1:3-4) е учението за пълното служение на Христос в три етапа—въплъщение, включване и усиление:

- А. „Бъдещето и видът на Господното възстановяване зависят от начина, по който се отнасяме към това учение“ (Уитнес Лий); това учение може да се обобщи с едно просто изречение—„В Господното възстановяване Бог стана плът, плътта стана животворящият Дух, а животворящият Дух стана седемкратно усиленият Дух за изграждането на църквата, която се превръща в Тялото Христово и завършва Новия Ерусалим (*The Divine and Mystical Realm*, стр. 17-18).
- Б. За да работим с Бога като Негови съработници (2 Кор. 6:1; 1 Кор. 3:9), трябва да познаваме Христос, да Го преживяваме и Му се наслаждаваме (да придобиваме Христос—Фил. 3:8-14) в Неговото пълно служение в Неговите три божествени и тайнствени етапа.

II. В първия етап, етапа на Своето въплъщение, от човешкото Си раждане до смъртта Си, Христос извърши следните основни неща:

- А. В етапа на Своето въплъщение Христос внесе безграничния Бог в ограничения човек; Христос се роди във Витлеем, но Неговият произход е от древността, от вечността; тук се загатва за вечния произход на Христос и се вижда, че Триединният Бог се готвеше да излезе от вечността и да влезе във времето, да влезе с божествеността Си в човечеството, раждайки се във Витлеем като човек—Мих. 5:2.
- Б. В етапа на Своето въплъщение Христос съедини, сля и включи, обедини Триединния Бог с тричастния човек—Лк. 1:35; 2:40, 52; Йн. 14:10-11; 1:14.
- В. В етапа на Своето въплъщение Христос изразяваше в човешката Си природа изобилния Бог в Неговите богати качества чрез Своите благодуханни добродетели:
 - 1. Човекът-Спасител показва човешките Си добродетели на привързаност, нежност, търпение, милост и разбиране в общението Си с грешницата; Неговите божествени качества, особено тези на божествената власт за прощаване греховете на хората и на даването на мир на простените грешници, също бяха изявени—Лк. 7:36-50.
 - 2. Като добрият Самарянин, Човекът-Спасител отиде на мястото, на което ранената жертва на юдаистичните разбойници лежеше окаяна в очакване на смъртта; Той се смили в човешката Си природа с

КОНСПЕКТИ ЗА ОБУЧЕНИЕТО

божествеността Си и го удостои с нежното си изцеление и спасителна грижа, и по този начин напълно посрещна спешната му нужда—10:25-37.

3. Когато Христос беше разпънат, един от двама разбойници, които бяха разпънати с Него, Му каза: „Исусе, спомни си за мен, когато дойдеш в царството Си“; Исус му каза: „Истина ти казвам: днес ще бъдеш с Мен в Рая“; това показва божественото качество на Неговата вечна и безпристрастна любов, изразена чрез Неговата нежна човешка добродетел—23:42-43.

Г. В етапа на Своето възплъщение Христос извърши Своето всесъдържащо юридическо изкупление чрез смъртта си на кръста:

1. Неговото юридическо изкупление съответства на Божиата праведност като процедурата на Божието спасение за задоволяване изискванията на Божиия праведен закон спрямо грешниците—Римл. 1:17а; 3:21-26; 9:30-31.

2. То е за прощението на грешниците пред Бога (Лк. 24:47), за тяхното умиване (Евр. 1:3), оправдание (Римл. 3:24-25), помиряване с Бога (5:10а) и позиционно осветление за Него (1 Кор. 1:2; Евр. 13:12), чрез което те получават правото и основанията да се наслаждават на Божието органично спасение и да влязат в Божиата по-възвишена благодат за осъществяването на Божиата вечна икономика и за достигането на Божиата окончателна цел (Римл. 5:10, 17, 21).

III. Във втория етап, етапа на Своето включване, от Своето възкресение до упадъка на църквата, Христос извърши следните основни неща:

А. Във възкресението Той се роди като Първородният Божи Син; превръщането на „Давидовото семе“ в „Божият Син“ свидетелства за процеса, чрез който Христос беше определен като Първородният Божи Син чрез възкресението; това е Божието благовестие, за което беше отделен Павел—1:1-4:

1. Чрез възплъщението Христос, Единородният Божи Син в божествеността Си (Йн. 1:18), се облече с плът, с човешката природа, която нямаше нищо общо с божествеността; в човешката Си природа Той не беше Божият Син.

2. Чрез възкресението Неговата човешка природа беше осветена, възвишена и преобразена; във възкресението Неговата човешка природа беше обожествена, „осиновена“, което означава, че Той беше обявен за Божи Син, ставайки Първородният Божи Син с божествена и човешка природа—Римл. 8:29; Деян. 13:33.

3. Божествеността, Духът на святост, в Христос подейства в Неговата смърт и във възкресението Христос „разцъфна“ и стана Първородният Божи Син и животораздаващият Дух, за да вложи божестве-

ПЪЛНОТО СЛУЖЕНИЕ НА ХРИСТОС В ТРИ ЕТАПА

- ния Си живот в нас и да ни направи Своите много братя—Римл. 1:4; 8:29; 1 Кор. 15:45б.
4. Прототипът е Първородният Божи Син, а възпроизводството са многото Божии синове, частите на прототипа, като Негово Тяло, което получава своята завършеност в Новия Ерусалим—Кол. 1:18; 1 Петр. 1:3.
 5. Христос вече бе обявен за Божи Син, но ние все още се намираме в процеса на обявяване, в процеса на „осиновяване“, на обожествяване—Римл. 8:28-29:
 - а. Във възкресението Христос в човешката Си природа беше обявен за Божи Син; чрез това възкресение ние също се намираме в процеса на обявяването си за Божии синове—11-ти стих.
 - б. Ключът към процеса на обявяване е възкресението, което е вътрешнообитаващия Христос като издигащият се Дух, като обявяващият Дух, като силата на живота в нашия дух; ние спешно се нуждаем да се научим да ходим по духа, да се наслаждаваме на обявяващия Дух и да Го преживяваме—Йн. 11:25; Римл. 8:10-11; Деян. 2:24; 1 Кор. 15:26; 5:4; Римл. 8:4, 6, 14.
- Б. Въплътеният Христос, последният Адам, стана животворящият Дух—1 Кор. 15:45б; Йн. 6:63; 2 Кор. 3:6:
1. Нашата употреба на думата *включване* се основава на нашата употреба на думата *съдържащ*; това, че Христос, като последния Адам, стана животворящият Дух, означава че Той се превърна във всесъдържащият Дух—Фил. 1:19.
 2. Животворящият Дух, Който е пневматичният Христос, също така е наречен Духът на живота (Римл. 8:2), Духът на Исус (Деян. 16:7), Духът на Исус Христос (Фил. 1:19) и Господ Дух (2 Кор. 3:18).
 3. Служението на Христос в етапа на включването като животворящия Дух е разкрито в 8-ма глава на Римляни, където се вижда, че животът на Триединния Бог, като законът на Духа на живота, раздаден в нашето тричастно същество, ни прави хора на живота, за да станем Божии синове и части на Христос за съставянето на Тялото Христово за Негово изражение и по този начин да осъществим Божието първоначално намерение—Бит. 2:7, 9; Римл. 8:14; 12:5:
 - а. „Законът на Духа на живота [старогр. *зоѐ*] в Христос Исус ме освободи от закона на греха и на смъртта“—8:2.
 - б. „Обаче ако Христос е във вас, то при все че тялото е мъртво поради греха, духът е живот [старогр. *зоѐ*] поради правдата“—10-ти стих.
 - в. „Умът, насочен към духа, е живот [старогр. *зоѐ*] и мир“—6-ти стих.
 - г. „И ако обитава във вас Духът на Този, Който възкреси Исус от мъртвите, то Този, Който възкреси Христос от мъртвите, ще даде

КОНСПЕКТИ ЗА ОБУЧЕНИЕТО

живот [старогр. *зоѐ*] и на вашите смъртни тела чрез Духа Си, Който живее във вас“—11-ти стих.

В. Във възкресението Си Христос новороди вярващите за Тялото Си—1 Петр. 1:3:

1. Пневматичният Христос стана Първородният Божи Син и животворящият Дух за новораждането на вярващите, превръщайки ги в многото Божии Синове, родени от Бога с Него с едно вселенски голямо раждане чрез възкресението на Исус Христос от мъртвите.
2. Всички вярващи в Христос са кръстени в един Дух в единното Тяло Христово и са напоени с този Дух за конституирането на Тялото Христово—1 Кор. 12:13.
3. Във възкресението Си Христос даде Себе Си като всесъдържащия животворящ Дух без мярка чрез говорене на Божиите думи—Йн. 3:34.

IV. В третия етап, етапа на Своето усиление, от упадъка на църквата до завършването на Новия Ерусалим, Христос усилява органичното Си спасение, произвежда победителите и завършва Новия Ерусалим:

- А. Поради упадъка на църквата Христос, като животворящият Дух, е усилен седемкратно като седемте Духове—седемкратно усиленият животворящ Дух—Откр. 1:4; 3:1; 4:5; 5:6.
- Б. Христос, като седемкратно усиленият животворящ Дух, усилява органичното си спасение, за да спаси вярващи от:
1. Формалния църковен живот и загубата на първата любов към Господа, за запазване на сияещата функция на светилника и за наслаждението на Христос като живот в църквата в Ефес—2:1-7.
 2. Поражението, водещо към вкушването от втората смърт в църквата в Смирна—стих. 8-11.
 3. Светщината в съюз със света като брак и от учението на Валаам и на николаитите в църквата в Пергам—стих. 12-17.
 4. Блудството, идолопоклонството, бесовското учение и сатанинските дълбочини в католицизма, символизиран от църквата в Тиатир—стих. 18-29.
 5. Духовната смърт—мъртвостта и умирането—в протестантизма, символизиран от църквата в Сардис—3:1-6.
 6. Загубата на венеца, който е вече спечелен в Братството, символизирано от църквата във Филадельфия—стих. 7-13.
 7. От хладността и липсата на Христос в западналото Братство, символизирано от църквата в Лаодикия—стих. 14-22.
- В. Ако искаме да бъдем победители, трябва да възстановим, да поддържаме и да развиваме първата си любов към Господа:
1. Оставянето на първата любов е източникът и главната причина за провала на църквата през вековете—2:4-5.

ПЪЛНОТО СЛУЖЕНИЕ НА ХРИСТОС В ТРИ ЕТАПА

2. Да обичаме Господ Исус с първата любов, означава да Му даваме първото място във всичко; трябва да даваме първото място, първенството на Христос във всичко и да Го считаме като всичко за нас.— Кол. 1:18б.
 3. Не бива да обичаме никого и нищо повече от Господа, включително и собствения си душевен живот—Мт. 10:37-39; Откр. 12:11.
- Г. Ние сме спасени от упадъка чрез говоренето на седемкратно усиления пневматичен Христос и чрез побеждаващите светии, живеещи в духа си—2:1, 7; 1:10; 4:2; 17:3; 21:10.
- Д. Седемкратно усиленото небесно служение на Христос е предназначено за пълната подготовка на невестата за Христос (19:7-9), за образуването на сватбената войска (стих. 11-21; 17:14), за връзването на Сатана (20:1-3), за въвеждането на царството на Христос и на Бога (стих. 4-6) и за завършването на Новия Ерусалим (2:7; 21:2).
- Е. В крайна сметка окончателно завършеният Дух, като завършеността на преминалия през процес Триединен Бог, се превръща в Младоженецът, а съвкупността на побеждаващите светии се превръща в невестата във вселенската романтика между изкупващия Бог и Неговия изкупен човек като заключението на цялото Писание—22:17а.
- Ж. Трябва да размишляваме над усиляването и отчаяно да се молим на Господа, казвайки: „Искам да напредна и да премина от включването в усиляването. Господи, Ти си седемкратно усилен; затова се моля аз също да бъда седемкратно усилен, за да победя упадъка на църквата за изграждането на Тялото с цел конституирането на Новия Ерусалим“ (*Incarnation, Inclusion, and Intensification*, стр. 22).